

<http://www.mouseviator.com>

Prohlášení autora:

Tento a další dokument, které jsou dostupné na výše uvedené adrese (dříve také na <http://mousepress.ic.cz/>) jsou výhradně mým osobním výtvozem a Divadlo Spejbla a Hurvínka **nenese žádnou zodpovědnost** za jejich obsah!

Vítám Vás, čtenáře tohoto a dalších dokumentů, které je možné stáhnout z výše uvedené adresy. Tento dokument smíte použít k pobavení sebe samých či svých přátel. Pro osobní potřebu si můžete dokument vytisknout a archivovat jej v elektronické či tištěné podobě.. Vše co není tímto textem povoleno je zakázáno! Nesmíte tedy například měnit, kopírovat, jakkoliv zveřejňovat nebo vydávat dokument nebo jeho část za vlastní. Všechny dokumenty nalézající se na výše zmíněné internetové adrese jsou poskytovány zdarma a jsou vytvářeny pro mé osobní potěšení a k pobavení ostatních, neb Spejbla a Hurvínka mám velmi rád.

Autor, Radek Henyš

Stařec a moře

Bylo čtvrtelní odpoledne. Venku vydatně pršelo a pan Spejbl jako vždy podřimoval v křesle majíce na hlavě noviny a před sebou puštěnou televizi. Hurvínek se právě vracel ze školy. Po takových dnech jako byl tento opustila Hurvínka humorná nálada za prahem jejich bytu a dostavila se nervozita. Ne že by pochyboval, že bude jeho taťulínek vzhůru. To ne. Měl ale strach, aby podlaha zase zlomyslně nezavržala, až se bude kolem taťuldy plížit do svého pokoje a z něj pak nitkovým telefonem zavolá myšky, aby mu přišli dělat oporu. Možná to zní, jako by se blížila nějaká katastrofa. Nejste daleko od pravdy, vždyť Hurvínek musel pana Spejbla seznámit s další poznámkou. Jen si schválně vzpomeňte, jaké to bylo drama něco takového doma říct.

"Možná bych to mohl taťuldovi zavolat z telefoní budky naproti přes ulici", přemýšlel Hurvínek na chodbě jejich bytu. "Taťulda by v rozčilení překousl nebo utrl šňůru od telefonu a až bych potom večer přišel, byl by klid", nechal Hurvínek proudit své myšlenky a lehce se pousmál. "Jenže pak by byl taťulda naštvaný, že si nemá čím zavolat a nic by se tím nevyřešilo. Určitě by si také vzpoměl na to, proč si nemůže zavolat a bylo by to ještě horší", zatlačil zpátky předchozí myšlenku a pomalu pootevřel dveře do pokoje. Rozhlédl se po místnosti a zjistil, že vše je tak já má být. Bylo mu to až podezřelé. Teď přišlo na nejhorší. Přejít pokoj bez vzbuzení pana Spejbla. Cesta ke dveřím svého pokoje se Hurvínkovi zdála nekonečně dlouhá. Jedním okem sledoval podlahu před sebou, druhým svého otecka a pravou rukou si zakrýval ústa aby se nerozesmál. Jenže paní štestěna byla asi zrovna na špatném místě, prostě nebyla s Hurvínkem a tak těsně před jeho pokojem šlápl Hurvínek na jedno ze zlomyslných prken na podlaze a to zaskřípalo. Pan Spejbl se okamžitě vzbudil. Rozrušený a zmatený se rozhlížel po bytě až se mu zrak ustálil na "zmrzlém" Hurvínkovi dívajícího se na něj. "Co to tady prosímtě vyvádíš?", zeptal se Hurvínka rozespalý Spejbl. "Já, co bych tady dddělal. Já, jen,jsem, totiž jdu do svého pokoje a když jsem viděl, jak tady spokojeně spíš, nechtěl jsem tě rušit", vykrucoval se Hurvínek. "Co že jsem dělal? Spíš?" , přesechl se pan Spejbl. "Ale né spíš, jako že jsi spal, tloukl špačky, dřímal..." , vysvětloval Hurvínek. "Šmankote Hurvajz, co to povídáš, přece nemohu stihnout tolik věcí najednou", zhrozil se poloospalý Spejbl. "Tatí, vzpamatuj se, prubud' se a začni rozumně uvažovat. Ty tři věci jsou přeci jedna. Já jsem ti chtěl jen několika způsoby naznačit, že jsi spal", vysvětlil to Hurvínek. "Jo tak", vzpamatoval se pan Spejbl. "A ty jsi se tady tak plížil, aby jsi mě jako nevzbudil", přerovnával si pan Spejbl nově nabyté informace v hlavě. "Sím ano tatí", přitakal Hurvínek a doufal, že už to má za sebou. "Tak to ne Hurvínku. Já tě moc dobře znám. Ty jsi určitě zase něco vyvedl ve škole vid'? Jindy přiletíš, hodíš tašku do kouta, že se třese celý dům, ale dnes, jako v některé jiné výjmečné dny jsi byl tak obezřetný a opatrný aby jsi mě nevzbudil žano?!", znal už pan Spejbl Hurvínkovy karty. "Já, já jsem ve škole nic, ne..ne.. provedl, totiž neprovedl", vykrukuje se Hurvínek."Ale jen mi tady nevěš bulíky na nos Hurvajz a ven s tím!", pobízí pan Spejbl Hurvínka. "Já jsem tatí, toíž, to bylo tak že... a když..." "Jen si tak nevymýšlej, nic mi nepovídej a všechno mi radši pověz! Tak ty jsi zase dostal nějakou špatnou známku, když nevíš jak se z toho vykrotit žano. Tak co to bylo tentokrát?" "Stařec", odpověděl Hurvínek na Spejblovu otázku. "Jaký stařec šmankote. On k vám někdo přišel? Do třídy?", nechápe Spejbl. "Ale né, a moře", vysvětluje pomalu Hurvínek. "Jaké moře? Že ty jsi zase zapomněl zavřít slepičku na záchodě..." "Kohoutek!", upozorňuje Hurvínek. "Cože?" "Kohoutek tatí", napovídá Hurvínek podruhé. "...jo kohoutek a vytopiů jsi půlku školy?", opravuje se Spejbl a dokončuje větu. "Ale né tatí, já myslel Starce a moře od..." "Ahá, tak on ti v tom někdo pomáhal. To je nějaký kamarád, ten stařec?", skočil Spejbl Hurvínkovi do řeči. "Ale ne tatí, to je literární dílo od Ernesta Hammingwaye", vysvětlil to Hurvínek. "Jo ták, teď tomu rozumím, vy jste měli Češtinu?" "Sím ano tatí" "A co jsi prosímtě zase vyváděl. Ukaž mi žákovskou knížku",pan Spejbl bere do rukou Hurvínkovu žákovskou knížku a začíná v ní listovat. "No to se podívejme", dívá se pan Spejbl a čte dál: "Neustále vyrušuje průběh hodiny hloupými otázkami a říká že kniha Stařec a moře je...", Spejbl se nachvíli zastavuje a pak pomalu dočítá zbytek zápisu,"...hloupá nevymyšlená pohádka, která mohla vzniknout jen za účelem

obohacení osnov českého jazyka. Co, co to má být Hurvajz. Je to pravda?", diví se zdrcený Spejbl a žádá po Hurvínkovi vysvětlení. "Ano, tatí, je to pravda...", Hurvíněk se nadechuje na další větu a Spejbl kýve hlavou, "je to opravdu nevymyšlená pohádka, která vznikla za účelem obohacení osnov z českého jazyka." "To nemyslím šmankote, já myslel, jestli je pravda, že jsi vyrušoval průběh hodiny a říkal toto paní učitelce?", ptá se Spejbl znovu. "No..to je prosím taky pravda. " A proč si prosímte myslíš, že ta knížka je...počkej než to najdu... jo tady to je. Proč si myslíš že ta kniha je nevymyšlená pohádka, která vznikla jen za účelem obohacení osnov z českého jazyka?", chce vědět pan Spejbl. "Protože je tam spousta nesrovnalostí tatí" "Vážně, a četl jsi to vůbec někdy?" "To ne tatí, přece bych netrávil čas s takovou nevymyšlenou pohádkou, která..." "No dobře, to už stačí...Dál

mit vysvětlovat nemusíš. Paní učitelka vám o té knize asi povídala ve škole vid'?", přerušil Spejbl Hurvínka. "Sím ano" "A co se ti na tom nezdálo? Nebo, radši mi předved', jestli si pamatuješ o čem to je a přitom mi budeš říkat, co se ti na tom nezdá." "Sím ano tatí", souhlasí Hurvíněk a nadechne se. "Kniha vypráví o starém kubánském mořském vlkovi..." "Šmankote Hurvajz, vždyť to pojednávalo o starém rybáři, a né o nějakém lkovi?", děsí se pan Spejbl. "Ale tatí, vždyť starým námořníkům se přeci říká mošští vlci, tak on musel být také starý mořský vlk" "Jo tak, no...to by asi mohl být žano. Konec konců, byl už starý,

tak by mohl mít zkušenosti že?", rozumuje pan Spejbl a poušklíbne se. "A jak to bylo dál Hurvínku." "No, on ten rybář 84 dní nic nechytíl, pak chytíl rybu a nakonec mu nic nezbylo", vysvětlil to stručně Hurvíněk. "No, dalo by se to snad takhle i říct, ale my to trošku rozvedeme. Protože, kdyby to bylo takhle jednoduché a nebylo to o dost složitější jako to je, tak bys snad i ty měl všechno chápat žano. Tak mi to převyprávěj trochu podrobněji.", pobídl Hurvínka pan Spejbl. "Sím ano tatí. Ten starý mořský vlk, čili vlastně rybář... se jmenoval Sančeska..." "Hurvajz, saneska se může jmenovat omáčka, ale určitě né, tenhle rybář, o kterém mi tu povídáš. Tak jak se jmenoval?" "...jo aha, Santiago a ten ,měl u sebe malého kluka. Když pomínu, že se ten kluk staral o toho rybáře jako jeho sluha zřejmě jen proto že ho naučil rybařit, tak Santiago vyjížděl každý den na moře." "Tak to má být jako toje první stížnost?", diví se Spejbl. "Ano tatí, není to divné že mu ten kluk takhle posluhoval." "Se ví že není Hurvajz, byl mu vděčný a měl ho rád žano. Vůbec by neuškodili, kdyby jsi si z něj vzal příklad a někdy mi třeba také uvěřil kávičku, udělal snídani, nebo třeba něco jiného." "Sím ano, odteďka ti budu přivazovat pramičku hned za dveřmi, aby nám neuplavala do výtahu", vzal si Hurvíněk ponaučení a zasmál se. "Na fůrky to tě užije co? Ale teď radši pokračuj." "Konečně se tedy dostanu k tomu, co se mi na tom nezdá tatí. Ten poslední den, myslím, že to byl 85. den, se mu podařilo chytit velkou rybu, kterou potom tahal z vody další tři dny." "No..ano.Co je ti na tom záhadného?", nechápe Spejbl. "Tatí, už jsi viděl nějakého rybáře, jak sedí tři dny na lodi a pere se s nějakou rybou? Já tedy ne. Nehledě na to, že to by stejně nikdo nemohl vydržet.", vysvětluje Hurvíněk. "A proč ne?", nechápe stále pan Spejbl. "Tatí, jen si vzpomeň jak jsme byli na rybách a zabral ti ten škrpál pod vodou a ty jsi si myslel, že je to nějaká silná ryba a nemohl jsi ji vytáhnout. Jak dlouho jsme tam vydrželi? Asi tak dvě hodiny, než jsi se zamotal do vlasce a spadl do vody. Vím že ten rybář měl asi lepší vlasec než my, ale zamysli se nad tím loicky. Je možné, aby někdo vydržel tři dny zápolit s rybou, vůbec se přitom nevyspat, zůstat ten poslední den ještě při síle, stihnout přitom ulovit nějakou rybu k jídlu, vykuchat ji a sníst a ještě přebíhat od zádi ke přídi a kontrolovat upevnění sítí a lan. Neznám nikoho, kdo by to dokázal. A to jsem se ani nezmínil o tom, že ještě na zpáteční cestě bojoval se žraloky tatí.", vyvalil Hurvíněk na Spejbla svoji teorii a ten si

jen oddechl. "Ten rybář měl ale silnou vůli Hurvíнку a když si řekl, že tu rybu uloví, tak ji také ulovil. Něco jíst přeci musel a tak určitě to lano na kterém držel tu rybu někam uvázal, aby ho nemusel pořád držet žano. Je jasné, že kdyby měl tu rybu stále držet na provaze tak by to nezvládl. Určitě se lanu věnoval jen v prudkých zatáčkách, nebo když měla ryba zrovna nějaký záchvat pocitu možného útěku. A zas tak velkou loď také neměl, aby nemohl přecházet mezi přídí a zádí. je jasné, že kdyby měl zaoceánský parník, tak by nestihl všechno zkontrolovat. Jenže v tom případě by ani nemusel chytat ryby žano.", mudruje pan Spejbl. "Ale podle toho, co nám vyprávěla paní učitelka, byl u toho lana skoro pořád tatí. Ještě jsem zapomněl na to, že s sebou neměl moc vody, slunce svítilo a on musel být celý vyprahlý. Takové podmínky ti rozhodně na síle nepřidají tatí. Také to muselo být hodně nudné. Mě by aspoň nebavilo promrhat tři dny u nějakého lana a zápasit s rybou." "Samozřejmě, ty by jsi po druhé hodině neúspěšného zápolení řekl, že ryba vyhrála a vrátil by jsi se pro něco do ledničky a pak bys ulehl k televizi. Ale to on ne. On si řekl, že taková ryba ho přece nepřemůže a že ji uloví, a tak musela jít nuda o loď dál žano", vysvětluje Spejbl. "Taky nechápu, proč si s tou rybou povídal tatí. Ryba přece neumí mluvit, ta mu ni neřekne. A kdyby uměla mluvit, tak mu určitě řekne, ať jí dá pokoj. Co jí je platné, že se jí po jejím zabití omlouvá za to že ji zabil, to už jí přece nepomůže a tak..." "Hurvajz, dost už prosímtě. Sám jsi přece říkal že měl málo vody a byl vyprahlý od slunce. Asi dostal úpal žano, V takové situaci říkají lidi leccos.", mudruje Spejbl. "Ale kdž už se teda musel omlouvat, za to, že ji zabil, proč se neomluvil její rodině, které teď ta ryba bude scházet tatí? On asi nemaslele na to, že ta ryba šla třeba ze supermarketu a její malé rybyčky ty křupky už nedostanou...." "Jaké křupky šmankote?" "Z toho supermarketu" "Z jakého supermarketu?" "Co v něm byla ta ryba tatí?" "Vždyt já myslel že ji ten rybář ulovil na moři a ne v supermarketu. Jestli je to takhle, tak to máš Hurvajz teda pravdu. Tři dny jsou dost dlouho na to, aby člověk v supermarketu ulovil rybu. Pak tedy ale nevím, proč se při tom chytání nenajedl, vždyť v supermarketu bývá většinou jídla dost.", je z toho pan Spejbl celý zmatený. "A ti žraloci, kteří mu snědli tu rybu, než doplul k pokladně měli být asi další zákazníci. Ona ta ryba byla asi toíž už poslední a tak jí každý chtěl ano. Vždyť jsem už na začátku říkal, že je to celé nějaké divné tatí", uzavřel celou záležitost Hurvínek.

Radek Henyš